

GYAKORLATI PEDAGÓGIA

1941.

NEVELÉSÜGYI FÜZETEK

augusztus

6. füzet

Bácska hazatért!

Az elmúlt husvét magával hozta az elszakított magyar föld egy darabjának feltámadását is. Szabadka, Zenta, Ujvidék, Zombor, Magyarakanizsa és a többi magyar város és község feltámadási Allelujája összecsendült végre a feltámadást váró minden magyar ajkáról felszálló énekkel s lelkesen, szabadon szárnyalt a Magasságok felé!

Jöttét nem előzték meg hónapok várákozásai, lázas készülődés, szinte oly hirtelen valósult meg hazatérése, mint Nagypéntek után a Husvétvasárnap. Az 1941 is meghozta jutalmát számunkra. Visszahozta ezeréves multunk egy darabját, amely itt, a zsiros földű Bácskában, a baranyai háromszögben s a Muraközben élt két évtizedig távol tőlünk, bár lélekből sohasem szakadtunk el egymástól. Most, hogy hazajöttek, első szavunk az, amit a nagyon kedves vendégnek mondunk:

Isten hozott!

Isten hozott százezres Szabadka, az ősi Bács vármegye régi szép székhelye, Zombor, a régi dicsőséges csata színhelyét őrizgető Zenta, a magyar „sorsfolyó“ mentén fekvő pompás Ujvidék és minden városa, faluja a visszatért földnek!

Szívünk egész szeretetével fogadunk Benneteket, s megosztjuk véletek azt, amink van. Viszonzásul arra kérünk Benneteket, tanítsatok meg arra a — minden szenvedés között is helytálló — haza- és földszeretetre, amely két évtized minden szenvedése és üldözése után is megtartott benneteket magyarnak!

Megfogva egymás kezét erősen, így meneteljünk tovább azon az úton, amely a szentistváni Magyarországhoz vezet, hogy soha többé egymás kezét el nem eresztve, építsük ki az újabb ezredév boldogabb, szebb jövőjű Magyarországot!

Isten hozott!